

[Henry Christensen.]

har man måttet erkende, at denne hetz var grundløs, var urimelig, var uberettiget.

Hvad angår spørgsmålet om samarbejde om udgiftspolitikken, er det, vi efterlyser, dette, om regeringen evner at gå ind i et samarbejde om den mest aktuelle og derfor mest presserende og for dansk økonomi vigtigste del af udgiftspolitikken, den, som har med her og nu at gøre, den, som har med det førstkommande finansår at gøre. Det er her, vi har efterlyst samarbejdsvilje fra økonomiministeren; det er her, vi har rettet opfordringer til regeringen, som den hidtil — så kan ministeren jo tale om magtfuldkommenhed — i hvert fald har siddet overhørig.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Spørgsmålet om vores budgetpolitik for 1972-73 har vi jo allerede haft lejlighed til at diskutere, da finanslovsforslaget blev forelagt. Der har også været arbejdet med spørgsmålet i finansudvalget, og vi får nu lejlighed til ved tredje behandling at tage stilling til forskellige ændringsforslag. Det tror jeg i og for sig ikke hr. Henry Christensen behøver at drage frem i debatten her. Det hører hjemme ved tredje behandling af finanslovsforslaget. Jeg mener, hr. Henry Christensen glemmer, at det forslag til folketingsbeslutning, vi vedtog om kulegravningsudvalget, sigtede på budgetoverslagene for 1973-74—1975-76. Det er vi gået i gang med, og jeg har også ved den lejlighed, hvor vi drøftede det her i tinget, givet udtryk for, at hvis de besparelsesforanstaltninger, vi når frem til for disse kommende budgetår, kan føre til besparelser på finanslovsforslaget, så er vi naturligvis indforstået med at gennemføre dem, også efter at finansloven er blevet vedtaget. Det er hverken teknisk eller praktisk ugørligt, hvis vi når frem til besparelsesforslag, at gennemføre dem midt i et finansår. Det behøver hr. Henry Christensen altså ikke at være bange for, det er der vilje til, hvis den politiske vilje i dette høje ting i øvrigt er til stede. Og så skal jeg i og for sig ikke sige mere.

Så til hr. Simonsen. Vi har jo af og til haft en lille meningsudveksling her i tinget. Jeg forstår på hr. Simonsen, at han er principielt indstillet på at besvare hr. Anker Jør-

gensens spørgsmål om, hvornår vi får råd, ud fra det positive synspunkt, at det er noget, vi bør gennemføre, når vi får råd, men at vi først får råd, når vi får fuld beskæftigelse. Det havde jo været hyggeligt, hvis det havde været det synspunkt, der prægede hr. Simonsen, da hans parti var medregeringsparti. Det, vi har gjort, er — og nu anklager man os for at have ruttet med pengene — at vi har prøvet på at rette den sociale balance op, efter at man havde haft den dårlige beskæftigelse under den tidligere regering. Vi tror nemlig, at fuld beskæftigelse er nødvendig som en målsætning, ikke bare som en fjern målsætning, men som en praktisk målsætning i dansk økonomisk politik, og når vi i løbet af forhåbentlig ikke alt for lang tid har fået nedbragt arbejdsløsheden igen, så glæder jeg mig til at se hr. Simonsen være med til at tage afstand fra betragtninger om, at vi ikke har råd til at gøre det ene eller det andet. Det bliver i hvert fald en oplevelse for mig og måske også for tingets øvrige medlemmer.

Så vil jeg gerne sige til hr. Henry Christensen, at det er i og for sig en ejendommelig betragtning, han gør gældende. Vi vendte os imod den forhøjelse af betalingen for at have børn på børneinstitutionerne, som den tidligere regering foreslog. Socialministeren har nu i socialudvalget foreslået og, forstår jeg, fået tilslutning til, at forslaget om at føre forholdene tilbage til de oprindelige trækkes tilbage, fordi den socialdemokratiske regering ønsker at anvende disse penge på en måde, som vi mener er mere socialt rimelig. Jeg er overbevist om, at hvis den tidligere regering havde gidet snakke med os for et år eller halvandet siden, så kunne vi også have snakket om dette problem dengang.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Man bør vel bruge budgetministerens terminologi og sige, at hvis budgetministeren og den nuværende regering overhovedet gad snakke med os om den række af udgiftsforslag, den har stillet med det formål at få dem reduceret med virkning for den finanslov, hvortil der skal afgives de endelige ændringsforslag i morgen, så var der mening i at gå ind i et samarbejde for alvor om landets udgiftspolitik.